

Gierymskiego Aleksandra

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Sielce

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od dat i wydarzeń historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1962

Opis

Ignacy Aleksander Gierymski (1850-1901) malarz, przedstawiciel realizmu, prekursor impresjonizmu. Był rodowitym warszawiakiem (wywodził się z inteligenckiej rodziny od wieków tu osiadłej), absolwentem tutejszego III Gimnazjum Rządowego i Klasy Rysunkowej. Już wówczas współpracował jako ilustrator z uznanymi stołecznymi czasopismami, takimi jak "Kłosa" czy "Tygodnik Ilustrowany". Naukę kontynuował w Monachium, gdzie tamtejszą Akademię Sztuk Pięknych ukończył w 1872 roku ze złotym medalem. Do 1879 roku - z krótkimi przerwami - przebywał w Rzymie, gdzie powstały tak znane jego dzieła, jak "Austeria rzymska" czy "W altanie". Po zagranicznych sukcesach powrócił do Warszawy (swoją pracownię umiejscowił na poddaszu kamienicy znajdującej się na rogu ul. Szpitalnej i Zgoda) i tu także zachwyił publiczność swym kunsztem malarskim. Związał się wówczas z grupą młodych twórców działających pod patronatem tygodnika "Wędrowiec". W tym czasopiśmie zamieścił wiele ilustracji, przede wszystkim widoków ulic i zaułków miejskich, które łącznie tworzyły swoisty reportaż krajoznawczo-obyczajowy. W 1882 roku został członkiem warszawskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, wielokrotnie organizował swoje wystawy w Salonie Krywulta. W tym czasie zrezygnował z malowania scen rodzajowych i całkowicie skupił się na odtwarzaniu wyglądu i codziennego życia najuboższych mieszkańców takich dzielnic, jak Stare Miasto, powiśle czy Solec. Wówczas to powstały takie warszawskie płótna, jak "Piaskarze", "Przystań na Solcu", "Żydówka z cytrynami", "Brama na Starym Mieście", "Trąbki", "Pomarańczarka". Obrazy te - mimo swojego uroku - nie pozwoliły jednak na utrzymanie się. Kilkakrotnie wcześniej wyjeżdżał na kuracje do Włoch (leczył tam postępującą nerwicę), w 1888 roku opuścił więc stolicę na dobre i podróżował pomiędzy Niemcami a Francją. Tam wyspecjalizował się w pejzażach a szczególnie w nokturnach ("Opera paryska w nocy" czy "Zmierzch nad Sekwaną"). W 1893 roku spróbował powrócić do kraju - liczył na objęcie Katedry Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie - jednak liczne niepowodzenia spowodowały, że osiadł we Włoszech. Uwiecznił na takich płótnach, jak "Wnętrze Bazyliki San Marco w Wenecji" czy "Piazza del Popolo w Rzymie". Pod koniec życia coraz bardziej oddalał się od otoczenia. Zmarł w Rzymie, w zakładzie dla obłąkanych.

Ciekawostki

Powstała w trakcie budowy osiedla Dolna Sobieskiego w latach 60 XX w.

Stan obecny:

Bloki Osiedla Dolna-Sobieskiego. Powstały wzdłuż Dolnej między Piaseczyńską a Sobieskiego w latach 60 XX w. wg proj. Ireny i Tadeusza Brygiewiczów.

Nr 7: w tym domu mieszkał **Ryszard Bojar** (ur. 1932) - projektant architektury wnętrz, wieloletni wykładowca na Wydziale Wzornictwa ASP, twórca (wraz z Romanem Duszkim) informacji wizualnej warszawskiego Metra, którego realizacja trwa nieprzerwanie od 1983 roku.

Nr 11: w tym domu mieszkał **Tadeusz Haluch** (1929-2008) - dziennikarz radiowy i telewizyjny, twórca takich programów, jak "Światowid", "Uroki Polihymnii", "Muzyka dla Ciebie", "Spotkanie z historią", "Reportaż z przeszłości", wieloletni redaktor "Pegaza", przez pewien czas redaktor naczelny Ośrodków TVP.

Data nadania nazwy: 1962.04.12
